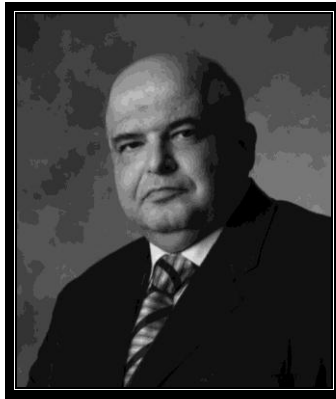

IN MEMORIAM

Prof. dr Milan A. DIMKIĆ
(1953 - 2020)

U Beogradu je 11. novembra 2020. godine u šezdeset sedmoj godini preminuo prof. dr Milan A. Dimkić, jedan od najcenjenijih srpskih hidrotehničara, profesor Fakulteta tehničkih nauka u Novom Sadu, dugogodišnji direktor Instituta za vodoprivredu „Jaroslav Černi” i član Izdavačkog saveta časopisa Vodoprivreda. Tokom godina plodnog rada Milan Dimkić je dao poseban doprinos nauci u oblastima korišćenja i zaštite podzemnih voda, kao i upravljanja vodnim resursima, ujedno uspešno primenjujući rezultate istraživanja prilikom rešavanja brojnih složenih hidrotehničkih problema u našoj zemlji i inostranstvu.

Milan Dimkić je rođen 1953. godine u Beogradu. O svom poreklu govorio je u jednom skorašnjem intervjuu: „Moj deda po očevoj liniji krajem 19. veka izbegao je sa Kosova, iz okoline Prizrena, u Prokuplje, a kasnije je došao u Beograd radi studija. Nakon završenih studija građevine, postao je dobar inženjer železnice. Interesovanje za građevinu se nastavilo, jer je iza njega i moj otac, Aleksandar Dimkić, pedesetih godina prošlog veka završio građevinu u Beogradu. Bio je dobar građevinar-konstruktivac, jedan od direktora „Energoprojekta”. Tradiciju odabira građevine kao životnog poziva nastavili smo moja oba rođena brata i ja. Po majčinoj liniji moji koreni su u Sandžaku, odnosno Raškoj oblasti, između Nove Varoši i Sjenice, gde se moj čukun, čukun, čukunda obreo bežeći iz Pljevalja.

Podaci govore da je on, daleke 1810. godine, dobivši ferman, napravio prvu crkvicu-brvнару u tom kraju i od tada je iznedreno osam generacija sveštenika. Kada se sve uzme u obzir, ja se lično smatram pomalo civilnim sveštenikom i pomalo građevinskim inženjerom.“

Opređeljujući se za tehniku kao životni poziv, Milan Dimkić je prvo završio Matematičku gimnaziju u Beogradu, a zatim je diplomirao na Građevinskom fakultetu Univerziteta u Beogradu – hidrotehnički smer 1978. godine. Još kao student pokazivao je sklonost ka inovativnim rešenjima, tako da je nagrađen Oktobarskom nagradom za najbolji studentski rad.

Odmah po diplomiranju, 1978. godine, zaposlio se u Institutu za vodoprivredu „Jaroslav Černi“, za koji je vezana gotovo čitava njegova karijera. Tokom rada u Institutu, napredovao je od asistenta (1978.), preko višeg istraživača (1985.) do šefa Odseka za zaštitu podzemnih voda (1988.). U periodu 1990-1991. godine vršilac je dužnosti direktora Zavoda za hidrauliku podzemnih voda i melioracije, a od 1991. do 1997. godine je direktor Zavoda za hidrauliku, podzemnih voda i melioracije. Od 1997. do 1999. godine je šef odseka za podzemne vode, a od 1999. do 2018. godine vršio je dužnost generalnog direktora Instituta za vodoprivredu „Jaroslav Černi“.

Milan Dimkić je bio posebno ponosan na svoj rad u oblasti rešavanja problema zagađivanja podzemnih

voda. Na primer, 1983. godine, kada se u neposrednoj blizini izvorišta vodosnabdevanja Požege, prevrnuo voz sa više od 100 kubnih metara dizela, Milan Dimkić je osmislio zanimljivo rešenje zaštite primenom hidrauličke zavese. Slični stručni izazovi bili su i rešavanje ugroženosti izvorišta grada Skoplja od šestovalentnog hroma iz HEK „Jugohrom“, kao i rešavanja zaštite izvorišta Kraljeva „Žičko polje“ od fenola koji je dolazio Ibrom sa prostora Kosova i Metohije, sredinom osamdesetih godina prošlog veka.

Od njegovih radova na remedijaciji podzemnih voda veliki značaj ima rešavanje pitanja hemijskog zagađenja izvorišta „Medijana“ iz obližnje Elektronske industrije „Niš“, zbog čega je praktično došlo do obustave snabdevanja vodom grada. Prema rečima Milana Dimkića: „Rešenje koje smo moje kolege iz Instituta „Jaroslav Černi“ i ja osmislili sastojalo se u čišćenju izvorišta metodom ispiranja, što nikada ranije u Srbiji nije rađeno, a retko gde i u svetu. Ovim najvećim poduhvatom ispiranja u Srbiji izvorište je očišćeno, nakon čega je napravljena hidraulička zavesa koju je činila dijafragma veličine 1200 x 8 metara (u proseku), sa najvećom dubinom od oko 15 metara. Zahvaljujući ovim radovima Niš i danas pije vodu izuzetnog kvaliteta.”

Milan Dimkić je bio jedan od onih stručnjaka koji su uspešno kombinovali nauku i struku, tako da je prilikom rešavanja stručnih problema često vršio jedinstvene eksperimente u cilju proširivanja teorijskih znanja. Na bazi rezultata istraživanja, magistrirao je 1986. godine sa tezom „Doprinos izučavanju strujanja podzemnih voda u kompresibilnim subarteskim i arteskim izdanima“, a doktorirao 2005. godine sa tezom „Mogućnost primene površinske veštačke infiltracije u procesu pripreme vode za piće“.

Od doprinosa Milana Dimkića teoriji strujanja podzemnih voda izdvajaju se sledeći: strujanje u arteskim i subarteskim izdanima, uzevši u obzir kompresibilne karakteristike povlatnih i podinskih slojeva; prečišćavajući procesi pri filtraciji podzemne vode; kao i različite metode, tehnička pitanja i procesi pri eksploataciji podzemne vode.

Poslednjih godina Milan Dimkić se sa saradnicima-doktorandima bavio multidisciplinarnim istraživanjima fenomena „starenja“ bunara i transformacije kvaliteta podzemnih voda u aluvijalnim sredinama, na velikom broju bunara beogradskog izvorišta, kao i na nizu izvorišta i drenažnih sistema u aluvionima drugih naših velikih reka. Ova istraživanja omogućila su mu da uspostavi zavisnosti između najvažnijih parametara koji utiču na ovaj fenomen. Sve ovo je rezultovalo novim

preporukama za projektante, jer su istraživanja pokazala da primena do sada korišćenih kriterijuma mehaničkog i hidrauličkog karaktera može da ima veoma velike tehničke i ekonomske posledice na projektovanje i održavanje bunarskih filtara, kao i na režim rada bunara.

Milan Dimkić je bio izvanredan profesor, omiljen među studentima, jer je nesebično delio svoje znanje i svoje veliko iskustvo u praksi. Predavanja su mu bila veoma zanimljiva, ilustrovana brojnim primerima iz prakse, a svoje studente često je dovodio u Institut da od vodećih inženjera dobiju uvid u savremena kretanja u struci.

U periodu od 1999. godine, kada je došao na čelo Instituta za vodoprivredu „Jaroslav Černi“, Milan Dimkić je značajno doprineo njegovom uspešnom razvoju i pretvaranju u savremenu organizaciju posvećenu kako naučno-istraživačkom radu, tako i tržišnim delatnostima. Za vreme dok je bio direktor, u Institut je primljeno preko 120 mladih stručnjaka.

Milan Dimkić je autor oko 220 radova objavljenih u stručnim časopisima, zbornicima i monografijama, u zemlji i inostranstvu, od čega preko 20 radova sa ISI liste. Glavni je urednik međunarodno priznate knjige „Upravljanje podzemnim vodama u velikim rečnim slivovima“, kao i nedavno završene knjige „Procesi u aluvijalnim akviferima“, čije objavljivanje nažalost nije dočekao.

Milan Dimkić ima i izuzetno velike zasluge za razvoj i unapređenje sektora voda u Srbiji. Bio je predsednik Srpskog društva zaštitu voda; osnivač i glavni urednik časopisa Water Research and Management, a takođe i osnivač i prvi direktor Centra za vode za održivi razvoj i prilagođavanje klimatskim promenama, pod pokroviteljstvom UNESCO-a pri Institutu za vodoprivredu „Jaroslav Černi“ (WSDAC). U stručnim krugovima je široko poznat njegov višegodišnji doprinos radu srpske delegacije pri Međunarodnoj komisiji za zaštitu reke Dunav (ICPDR) sa mesta potpredsednika delegacije, kao i dugogodišnji rad u Tehničkoj komisiji Udruženja vodovoda podunavskih zemalja (IAWD).

Za svoj rad Milan Dimkić je dobio je brojna priznanja, od kojih se ističu: nagrada „Jaroslav Černi“ za najbolji magistarski rad, kao i nagrada „Profesor dr Vojislav K. Stojanović“ Udruženja univerzitetskih profesora i naučnika Srbije. Nosilac je ordena Belog andela drugog stepena.

Milan Dimkić je bio vrhunski stručnjak, a pre svega dobar čovek. Neka mu je večna slava i hvala.

U ime kolega iz Instituta „Jaroslav Černi“
Miodrag Milovanović i Dejan Divac